

**Silon sanat Silon Sanoman ensimmäisessä vuosijuhlissa
Punta de Vacas, Argentiina, toukokuun neljäntenä 2004**

Rakkaat ystävät.

Olemme epäonnistuneet... mutta emme hellitä!

Olemme epäonnistuneet, mutta emme hellitä suunnitelmastamme inhimillistä maailmaa.

Olemme epäonnistuneet ja tulemme edelleen epäonnistumaan, ei vain kerran vaan tuhansia kertoja, koska lennämme "tarkoitus"-nimisen linnun siivillä, turhautumisen, heikkouden ja pikkumaisuuden yläpuolella.

Lentomme elinvoimana on usko kohtaloomme, usko toimintamme oikeuteen, usko itseemme, usko ihmiseen.

Sillä tämä ei ole historian loppu, eikä ajatusten loppu, eikä ihmiskunnan loppu; eikä tämä ole kierouden ja vehkeilyn lopullinen voitto. Ja siksi voimme aina yrittää muuttaa asioita ja muuttaa itseämme.

Tämä on elämisen arvoinen tarkoitus, koska tämä on jatkoa meitä ennen tulleiden hyvien ihmisten parhaille pyrkimyksille. Tämä on elämisen arvoinen tarkoitus, koska tämä avaa tietä tuleville sukupolville, jotka tulevat muuttamaan maailman.

Seuranamme tässä kokoontumisessa on kaksi suurta sielua, jotka kamppailivat syrjintää ja epäoikeudenmukaisuutta vastaan: Väkivallattomuuden innoittajat ja oppaat Mahatma Gandhi ja Martin Luther King, jotka molemmat tunsivat epäonnistumisen, mutta eivät koskaan hellittäneet tarkoitushakuisuudestaan. Tänään he ovat erittäin paljon läsnä mielissämme ja sydämissämme.

Tässä onnettomassa maailmassa väkivoima ja epäoikeudenmukaisuus vallitsevat kautta maaseutujen ja kaupunkien. Miten täällä ajatellaan, että väkivalta saataisiin loppumaan?

Ehkä jotkut ajattelevat, että he ovat innoittava esimerkki uusille sukupolville, kun he paasaavat maailmaa vastaan videopelin tyyliin; kun he uhkailevat kuin pahimmanlaatuinen päällepäsmäri; ja kun he sitten lähettävät lapsensa hyökkäämään, tappamaan ja kuolemaan kaukaisissa maissa. Tuo ei ole hyvä tie eikä hyvä esimerkki.

Ehkä he ajattelevat, että palaamalla alkukantaiseen käytäntöön nimeltä kuolemanrangaistus antavat he mahtavan sosiaalisen esimerkin.

Ehkä he ajattelevat, että kun tekee lasten toteuttamien rikosten rangaistuksista yhä ankarampia, niin rikollisuus katoaa... tai lapset katoavat!

Ehkä he uskovat, että kun soveltaa "rautanyrkki"-taktiikoita kaduilla, niin kaduista tulee turvallisia.

Tosiaan nämä ovat olemassaolevia ongelmia, nykyään moninkertaistuvia. Mutta jos vastaa väkivaltaan väkivallalla, tuloksena ei ole rauha.

Rauhaa ei saavuteta luonnontieteellisellä elämänkatsomuksella, joka kannattaa eloonjäämisen taistelua, taistelua vahvimman vallasta. Se myytti ei toimi. Rauha ei synny sanoilla vehkeilemällä eikä sensuroimalla aitoja vastalauseita, joita esitetään kohti mitä tahansa ihmistä vastaan toteutettuja väärinkäytöksiä ja julmuuksia. Tässä kohtaa olen varovainen, jotta en mainitsisi sanoja "ihmisoikeudet", koska myös ne on tyhjennetty sisällöstään ja valheellistettu merkityksessään. Nykyään puolustuskyvyttömiä ihmisjoukkoja pommitetaan, jotta heidän ihmisoikeuksiaan voitaisiin suojella...

Rauhaa ei saavuteta luonnontieteellisellä elämänkatsomuksella, joka rohkaisee sosiaalista järjestystä perustumaan palkitsemiseen ja rankaisemiseen, siirtäen eläinten kesyttämiskeinot kohdistumaan kunnialliseen kansalaiseen, joka alkaa saada koulutusta epäluottamuksessa, syyttämisen ja kiintymyksen kauppaamisessa.

"Jotain tarttis tehdä", kuuluu kaikkialta. Hyvä on, minä kerron, mitä on tehtävä. Mutta ei siitä tule mitään, koskei kukaan kuuntele.

Sanon, että kansainvälisellä tasolla kaikkien, jotka ovat hyökänneet toisten alueille, pitäisi vetäytyä välittömästi ja totella Yhdistyneiden Kansakuntien päätöksiä ja suosituksia.

Sanon, että jokaisen kansakunnan sisäisellä tasolla on ponnisteltava, jotta laki ja oikeus toimisi, pikemmin kuin tehdä lakeja kovemmiksi ja asettaa voimaan tukahduttavia keinoja, jotka pelaavat juuri niitten pussiin, jotka nyt estävät lain ja oikeuden toteutumista.

Sanon, että kotitalouden tasolla ihmisten tulisi toteuttaa käytännössä ehdotuksensa ja jättää pois uusia sukupolvia myrkyttävä tekopyhyyden retoriikka.

Sanon, että henkilökohtaisella tasolla jokaisen henkilön tulisi pyrkiä saamaan ajatuksensa osumaan yhteen tunteittensa ja tekojensa kanssa, muodostaen eheän elämän ja siten paeten ristiriidasta, joka luo väkivaltaa.

Mutta mitään tästä, mitä sanoin, ei kuunnella. Siitä huolimatta itse tapahtumat saavat hyökkääjät vetäytymään; aiheuttavat, että kansa hylkää kovat jätkät ja vaatii yksinkertaista lain noudattamista; saavat lapset hylkäämään vanhempiensa tekopyhyyden; ja aiheuttavat, että jokainen henkilö häpeää ja moittii ristiriitaa, jota itse luovat itsessään ja ympärillään olevissa.

Olemme pimeän historiallisen kauden lopussa ja mikään ei tule olemaan kuin ennen. Vähän kerrassaan uusi päivä koittaa. Kulttuurit alkavat ymmärtää toisiaan; kansat kokevat kasvavaa halua saada kehitystä kaikille, ymmärtäen, että kehitys muutamille päättyy olemaan kehitystä ei kenellekään. Kyllä, rauha tulee vallitsemaan, ja väistämättömästi tullaan ymmärtämään, että universaalin inhimillisen kansakunnan hahmo on muotoutumassa.

Sillä välin me, joita kukaan ei ole kuunnellut, työskentelemme tästä päivästä eteenpäin joka puolella maailmaa painostaaksemme päätöksentekijöitä, levittääksemme ihanteita

rauhasta, joka perustuu väkivallattomuuden menetelmiin, jotta niin valmistamme tietä uusille ajoille.

Kyllä, on se tekemisen arvoista, että tämä Sanoma ja tämä Universaali Humanismi saa lisää voimaa. On tekemisen arvoista, että nuoret ihmiset paisuttavat tämän Moraalisen Voiman rivistöjä, historiallisena tekijänä... jotta sen virrasta tulee pysähtymätön ja sen solina kuuluu kaikilla Maan kielillä. Sitten uudet sukupolvet alkavat opettaa aikuisia uudella kiintymyksellä ja uudella ymmärryksellä.

Lopuksi, ystävät, tahdon jakaa kaikkien kanssa syvällisen vakaumukseni, jonka mukaan "Pyhä on meissä eikä mitään pahaa voi tapahtua tässä Sen-mitä-ei-voi-nimetä syvällisessä etsimisessä." Uskon, että jotain oikein hyvää tulee tapahtumaan, kun ihmiset löytävät Tarkoituksen, joka on niin monesti hukattu ja niin useaan kertaan taas löydetty historian käännteissä ja mutkissa.

Ystävät, tahtoisin, että Syvyyksien Sanomaa kuultaisiin. Se ei ole räikeä Sanoma, se on hiljainen sanoma, jota ei voi kuulla, jos sen yrittää saada kiinni.

Ystävät, tahtoisin välittää varmuuden kuolemattomuudesta. Mutta kuinka voi kuolevainen luoda jotain kuolematonta? Ehkä meidän tulisi pikemmin kysyä itseltämme, kuinka on mahdollista, että kuolematon luo kuolevaisuuden harhan.

Kuinka hyvä olla täällä ja yhdessä harkita nykyistä ja tulevaa. Kuinka hyvä, että tällä hetkellä tuhannet ystävät eri leveysasteilla todistavat tätä kokoontumista. Toisaalta, nämä sanat saavuttavat hyvin kaukaisia paikkoja, eikä meidän enää tarvitse etsiä syrjäisiä paikkoja voidaksemme ilmaista itseämme loukkaamatta ketään. Siksi on tarpeen, että pyydämme anteeksi heiltä, jotka ehkä kokevat sanojemme hyökänneen heitä kohtaan. Sanojen, joita ei ole tarkoitettu henkilökohtaisesti otettaviksi, vaan jotka pikemminkin viittaavat tiettyihin tilanteisiin ja historiallisiin hetkiin.

Kun sanamme kuolevat tyyneyteen, katseemme ottavat niiden paikan...

Katseemme löytävät toisensa ja ovat syvästi ymmärretyt.

Tervehdys kaikille, sydäimestä sydämeen.

Silo.

Käännös versio 03/10/2004